

עורך־דין 'ישראלי' וקצין ס.ס. גרמני

יושבים יחד על ספסל הנאשמים

בגרמניה והעתונות הגרמנית טוענת:

"חזירות

יהודית!"

דויטש בכתב־התביעה לפיזיוויים שלו. לך־בריו, אמר זאת לדויטש, אך דויטש לחץ עליו שישתוק ולא יגלה זאת לאיש. רודה, כך העיד, לא רצה לשתוק, ואז הציע לו דויטש סכום של 500 אלף מארק כדי להבטיח את שתיקתו. מבין, כך הסביר רודה, שהוא התרגו ודחה בכזו את הצעתו של דויטש.

להנס דויטש יש גירסה שונה, כמובן, על חלקו של רודה בפרשה. היה זה רודה, טען דויטש, שתבע ממנו חצי מיליון מארק שהיו דרושים לו לתשלום חוב. כאשר סירב לתת לו סכום זה, החליט רודה לנקום בו ולהשחיר את פניו.

רק עתה, כעבור עשר שנים מאז קיבל דויטש את 17.5 מיליון המארקים הראשון־נים, השקיעו שלטונות האוצר של גרמניה סכום של 100 אלף מארק נוספים כדי להשיג מסמכים שימנעו מהם את הצורך לשלם לדויטש את יתרת הפיזיוויים.

הסכום הוצא להשגת מיסמכים שהיו שמורים בשלושה בנקים בבודפשט. לפי מסמכים אלה מסתבר כי לפני שהגרמנים השתלטו על הונגריה, מיהר הברון פראנץ האטבאני להחביא את הציוורים היקרים שבאוסף שלו, מחשש פן הגרמנים ישדדו אותם. הציוורים נשמרו בסייפים מיוחדים בשלושה בנקים הונגריים.

בספטמבר 1946, מעידים המסמכים ש-

במשפט עצמו יושבים שניהם זה לצד זה: עורך־הדין היהודי מישראל, שתבע שילומים עבור קרבנות הנאצים, וקצין ס.ס. הנאצי לשעבר פרידריך וילקה. וילקה, שבמהלך המשפט הפך מדמות מישנית לדמות מרכזית, טוען כל הזמן כי הוא חף מפשע וכי אם העיד בשעתו בתביעה שהגיש דויטש בשם האטבאני, הרי היה זה רק משום שדויטש לחץ עליו ואיים עליו כי ילשין על פשעי מלחמה שביצע כביכול. אבל טענותיו של וילקה על עדות־השקר שנתן בשעתו, אינן מעוררות אימון. הוא מבלבל את התאריכים, שוכח את שמות האנשים שהיו מעורבים בפרשה עד שאיש אינו מקבל את עדויותיו ברצינות. התמונה המצטיירת עד כה, לפחות לפי דיווחי העתונות הגרמנית היא, שקצין ס.ס. קשר קשר יחד עם הפרקליט הישראלי כדי לרמות את שלטונות גרמניה. בית־המשפט בבון אף שלח שליח מיוחד לברלין המערבית כדי לבדוק מה היו הקשרים בין וילקה לבין בני משפחת האטבאני. שם נחקר עד בשם מילר, שהיה בשעתו עוזרו של דויטש. כיום מכהן מילר זה כפרופסור בעיר גיסן. מילר סייע בשעתו לדויטש לסתל בתיקו של הברון האטבאני. לפי עדותו היה וילקה באמת רק כדור משחק בידיו של דויטש. כאשר מסר וילקה את עדותו במשפט

עימו נעצר גם קצין ס.ס. לשעבר, וילקה, שמסר לחוקריו עדות לפיה העיד במשפט עדות־שקר, משום שדויטש לחץ עליו למסור עדות זו. מעצרו של דויטש, שהיכה בשעתו גלים בישראל, נמשך כ־17 חודש. משך כל חקירתו הוא הוסיף לטעון כי הוא חף מפשע וכי ההאשמות נגדו אינן אלא עלילה.

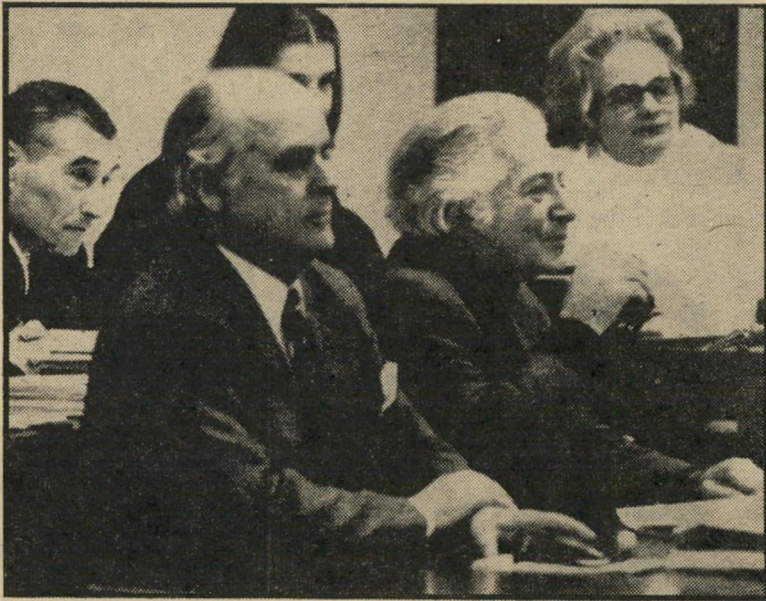
משפטו של דויטש, הנמשך עד עצם היום הזה, הפך לאחד המשפטים הגדולים והממושכים ביותר בגרמניה. הגדיר אחד מעיתוני גרמניה את המשפט: "עבור הנאשם הראשי, הנס דויטש, המשפט הוא עמוד הקלון. עבור עורכי־דין הוא דוגמא לטכסיטיים משפטיים. עבור הצופים הוא הצגה של אי־יושר ומזימות שפלות."

קשר עם

קצין ס.ס.

במהלך המשפט, על תפוחותיו וגילגוליו, החליף דויטש כחצי תריסר פרקליטים, מהשוננים, הממולחים והיקרים ביותר בגרמניה. מזכירה מיוחדת מחלקת בכל אחת משיבות בית־המשפט לקהל הצופים ולעתונאים אשר באים לסקר אותו, את ספרו של דויטש על הפרשה, הנקרא בשם תיקו של דויטש. בספר זה מוסי ברות כל טענותיו במשפט.

הפרקליט זהו הנס דויטש, עורך־הדין הישראלי, שמשפטו בגרמניה נמשך זה שמונה שנים. הוא נאשם בהוצאת כספים במרמה.

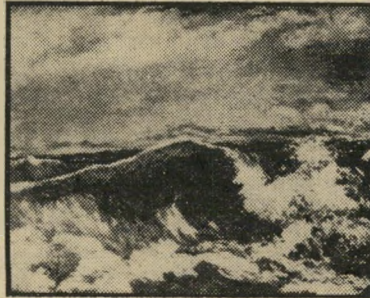

בבית־המשפט בבון, יושבים זה לצד זה הנס דויטש (מימין) ופרידריך וילקה. דויטש לזכות בתביעת הפיזיוויים שהגישו.

על ספסל הנאשמים

קה, שהיה קצין ס.ס. נאצי, וסייע בשעתו

קית, המשתרעת על שטח של 120 אלף הקטר בטאנזאניה, לרגלי הקלימנג'ארו. "אם מישהו רוצה את הכסף בחזרה", אמר פון נאג'י, "היה עליו לבוא לכאן ולקחת אותו כאן!" על הכסף ששולם — יכולים הגרמנים רק לבכות. אבל הוא נותן להם הצדקה, 28 שנים אחרי מלחמת העולם השנייה, לדבר שוב על "חזירות יהודית".

שני צילומים מצוירי הציירים הצרפתים האימפרסיוניסטים קובר (משמאל) ופיסארו (מימין), שלטענת דויטש, נכללו בשעתו באוסף התמונות של הרוזן ההונגרי ונשדדו על־ידי הנאצים. בידי הגרמנים יש עתה מיסמכים שהתמונות נשדדו בשעתו על־ידי הרוסים.

גרמנים או רוסים?

הפיזיוויים, הוא דיבר בסך הכל על תמונות שראה בביתו של הברון האטבאני. אבל דויטש ומילר הפכו את התמונות לתמונות מהתקופה האימפרסיוניסטית. וילקה דיבר על שטיחים, ואילו דויטש הפך אותם ל"שטיחים פרסיים יקרי־ערך"; וילקה דיבר על כלי חרסינה ובפי דויטש, בנאום הסיום שלו, הפכו אלה ל"כלי חרסינה יקרים ונדירים".

הרוסים שדדו

הגרמנים שילמו

עד נוסף שהביאה התביעה במשפטו של דויטש היה עורך־הדין הברלינאי רודה, שגם הוא היה בעבר עוזרו של דויטש. רודה טען כי בשעתו היה לו מידע בדוק, שערך התמונות שהיו בבית האטבאני לא היה גדול כל כך כפי שטען

עם הברון

דויטש (באמצע) בין שגרירי יש"ר ראל בפאריס, אשר בוננו, לבין הברון אדמונד רוטשילד, שאת משפחתו ייצג הנס דויטש ככריזם פנציוני.

עם האפיפיור

הישראלי האנס דויטש בפגישה עם האפיפיור פאולוס השישי. דויטש ואשתו התקבלו על־ידי האפיפיור בראיון רשמי.